

Wšchedšłowo.

W Jesukownym mjenje! Hamjen.

Subi Šerbjo. Po Anjesowej miłosczi scze s naklada nascheho „šerbskeho lutherskeho knihowneho towarštwu“ hižom wjazn wažnych knihow k natwarjenju šwojich dušchow a k pschisporjenju Božeho kralestwa dostali. Někotre bjes nimi, kaž šmy s wjazn džakomnych stronow šłyscheli abo šami wohladali, šo wošebje s wulkim žohnowanjom pschi domjaznych Božich šlužbach nałožuja, jako w adventskim časju „Šswjaty advent“, w póstnym časju „Šswjaty póst“ a psches žyke žyrkwine lěto „Zionske hłobny“ a „Domjazny wołtaš“. Ale na „Domjazej klětžy“, to je, na předarškich knihach sa domjaznu nutnosć, hišcže we wjele šerbskich domach po- brachuje. A wošebje hišcže s žyła hač dotal žanych epi- stolškich předarškich knihow w šwojim lubym šerbskim pišmowštwje njemějachmy.

Wo šczenjach mamy pjeczore šerbske předarške knihi. Přenje, Langhanšowu „džěczazu postillu“, je w lěcže 1718 šyn Hodziškeje wošady, kandidata Jurij Dumisch s Wjel- kowow, wudał, kotryž bu na to w lěcže 1726 sa šararja do Wulkeho Kana w Delnych Łužizach, 1734 sa archidiafona do Škeho Komorowa a 1741 sa šararja do Łutow powo-